

**[Fiskeriministeren]**

danske skibe ikke fange fisk i Østersøen og Nordsøen, hvis der ikke var kvoter EF-landene imellem, som hr. Risgaard Knudsen var inde på? Er det ikke netop den relative stabilitet, der i og for sig er ryggraden i et kvotesystem?

Også hr. Tørnæs må godkende, at vi ikke kan undvære disse kvoter, som forholdene er nu; og hvis hr. Tørnæs ikke vil godkende det, må jeg sige, at der er modstrid mellem det, hr. Tørnæs siger nu, og det, den daværende regering gik ind for i december 1992, da den forlængede grundforordningen for fiskeri i 10 år. Men så synes jeg, at hr. Tørnæs skulle sige fuldstændig offentligt og helt præcist, at hr. Tørnæs mener, at regeringen tog fejl i december 1992. Det ville være mere ærligt end de ting, der blev sagt under den diskussion, vi har haft.

Til hr. Niels Højland vil jeg sige, at vi nærmest har et frit fiskeri, når det gælder rødspætter. Man kan godt nok sige, at der er en kvote, men da den ikke bliver opbrugt, er fiskeriet faktisk frit.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Afstemning*

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 46 af Henning Gjellerod (S), Sonja Albrink (CD), Hans Larsen-Ledet (RV) og Lysholm Christensen (KRF) (se foran)

vedtoges med 63 stemmer (S, SF, CD, RV og KRF) mod 6 (FP); 34 (KF og V) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 47 af Kirkegaard (KF) og Tørnæs (V) (se foran).

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 48 af Jan Køpke Christensen (FP) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

**10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 96:**

*Forslag til folketingsbeslutning om støtte til afvikling af atomkraftværket Ignalina i Litauen samt bistand til Litauen til opbygning af energiforsyning uden atomkraft.*

Af Riishøj (SF) m.fl.  
(Fremsat 19/5 93).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Energiministeren (Jann Sjursen):**

Jeg vil gerne indlede med at udtrykke tilfredshed med, at Folketinget ved fremsættelsen af dette beslutningsforslag fra SF får lejlighed til at drøfte de enorme problemer, som er forbundet med den manglende sikkerhed på en række østeuropæiske atomkraftværker, især de værker, der arbejder med den reaktortype, som vi kender fra Tjernoby. I alt er der 15 reaktorer af Tjernobytypen, heraf to på Ignalinaværket i Litauen, som samtidig er de største reaktorer af denne type, men også de nyeste.

Selv om sikkerheden på det forholdsvis nye Ignalinaværk på nogle punkter er bedre end på værket i Tjernoby, er eksperterne enige om, at anlægget hverken teknisk eller økonomisk kan drives sikkerhedsmæssigt forsvarligt, og derfor vil jeg gerne slå fast allerede fra starten, at den eneste løsning, som i det lange løb er fuldt holdbar, er at lukke dette værk og de øvrige værker i Østlandene, som ikke kan bringes op på et sikkerhedsmæssigt tilfredsstillende stade. Derfor står vi over for løsningen af to meget store opgaver, som kræver massiv vestlig bistand. For det første må vi afhjælpe de akutte sikkerhedsmæssige problemer så godt, som det nu er muligt, og for det andet må vi sikre en omstilling af energiforsyningen, så landene ikke længere er afhængige af de usikre værker og snarest muligt kan lukke dem.

Regeringen er således enig i sigtet i beslutningsforslaget. Vi må hjælpe til med en omstilling af energiforsyningen, så landene kan nedlægge de usikre værker, men vi må naturligvis erkende, at værkerne ikke kan lukkes fra den ene dag til den anden; det gælder måske ikke mindst for Ignalinaværket, der jo har enorme dimensioner i forhold til et land af Litauens størrelse og energiforbrug. En lukning af Ignalina vil faktisk også medføre en delvis ødelæggelse af den litauiske økonomi. Værket dækker i dag ca. 60 pct. af Litauens elbehov, og ikke nok med det: Også de omkringliggende lande er afhængige af strøm derfra, ligesom Litauen er afhængig af de valutaindtægter, landet får ved eleksport.